

Małgorzata Tuszyńska, Mirosław Pietrzak

Kamienica Szlachecka, gm. Stężyca,
woj. gdańskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 21, 118-119

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Znaleziono też dalsze półfabrykaty wyrobów brązowych m.in. toporkowatego wisiora, igła i pincetki, kawałki drutu i blachy brązowej oraz płasko rozkuty kawałek złota wagi 2,7 g. Grupujące się na ograniczonej przestrzeni bardzo liczne grudki surowego bursztynu oraz półfabrykat paciorka dowodzą istnienia warzaskatu bursztyniarskiego.

Ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego reprezentują ułamki ceramiki oraz odkryta już w roku ubiegłym jama zasobowa, na której dnie odkryto górny kamień żarnowy. Wśród monet nowożytnych znajdują się szeląg Jana Kazimierza i pruska moneta z r. 1777.

Materiały z badań znajdują się w IA UJ.

Badania będą kontynuowane.

JĘGLINIEC, gm. Szypliszki
woj. suwalskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

KAMIENICA SZLACHECKA, gm. Steżyca
woj. gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili: mgr mgr Małgorzata Tuszyńska i Mirosław Pietrzak. Finansował - WKZ w Gdańsku, Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na północno-wschodnim skraju wsi, po północnej stronie drogi z Kamienicy Szlacheckiej do Przyrowia.

Dotychczasowe dane o stanowisku pochodziły z informacji ustnej; znajdowano tu groby popielnicowe /L.J. Łuka, Kultura wschodniopomorska na Pomorzu Gdańskim, t. 1, s. 175/.

Badania miały charakter ratowniczy. Przebadano około 400 m² w południowo-zachodniej części cmentarzyska, odsłaniając 14 obiektów, w tym 3 groby popielnicowe, 1 jamowy i 2 szkieletowe.

Z uszkodzonego grobu /br. nr 1/ pochodzi popielnica gliniana zdobiona polami na przemian gładzonymi i schropowanymi /grupa III wg R. Schindlera/ oraz sprzączka brązowa do pasa ze skuwką i prostokątne okucie; grób datowany na fazę B₂/C₁. Tę samą fazę reprezentuje grób nr 4 - szkieletowy wyposażony w brązową końcówkę pasa /grupa J.3 wg K. Raddatza/, sprzączkę brązową z fragmentem skuwki, znaczony grzebień rogowy trójwarstwowy /typ I wg S. Thomas/, fragmenty igły brązowej, 1 przęśliki gliniane i paciorki szklane.

Najbogatsze wyposażenie posiadał grób nr 5 - szkieletowy, datowany na fazę C₁ młodszego okresu rzymskiego. W skład jego inwentarza wchodziły: zapinka srebrna /Al VII, 211 - zbliziona/, zapinka brązowa /Al VI, 161-162 - zbliziona/, szpila brązowa /grupa III, 48 wg B. Beckmanna/, 2 końcówki pasa brązowe /grupa J.1 wg K. Raddatza/, brązowa końcówka pasa /grupa 0,8-11 wg K. Raddatza/, 2 ostrogi brązowe /grupa I wg K. Godłowskiego/ z resztkami tkanin i sznurka, 2 sprzączki brązowe ze skuwkami, resztki grzebienia rogowego trójwarstwowego oraz 1 ozdobne, brązowe okucie kamienia, jedno z nich wykładane złotą folią na srebrnej blaszce.

Jeden z grobów popielnicowych pochodził z wczesnego okresu halstackiego.

7 obiektów odkrytych na południowo-zachodnim skraju cmentarzyska uznano za stowy ciałopalne. W rzucie poziomym posiadały one kształt zbliżony do prostokąta o dłuższych bokach na osi E-W /długość 1,2 - 1,4 m, szerokość 0,9 - 1,10 m/. Obrzeżenia stanowiła ziemia intensywnie spalona, miejscami czerwona, pośrodku - szarobrunatna z licznymi kamieniami. W przekroju pionowym zagłębiały się nieckowato

/głęb. 0,38 - 1,56 m/, dno stanowiła warstwa spalenizny o szerokości 10-20 cm, często z dużymi kawałkami spalonego drewna. Wnętrze wypełniały śliska przepalona kamienie. W obiektach tych nie znaleziono żadnych zabytków ani kości.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Przewiduje się kontynuację badań.

KOLONIA RACIEBROWICE, gm. Białopole
woj. chełmskie
Stanowisko 3

patrz
neolit

LEŚNO, gm. Kruszy
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki i WKZ w Bydgoszczy. Dwunasty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury wielbarskiej i cmentarzysko kultury pomorskiej.

Badania prowadzono w zachodniej części cmentarzyska, gdzie wytyczono dwa wykopy o łącznej powierzchni 450 m². Celem było rozpoznania kolejnego wzniesienia kamiennego zauważonego w poprzednim sezonie oraz przestrzeni sąsiadującej z tzw. grobem szamana.

Wykop obejmujący wieniec Nr 12 i przestrzeń doń przylegającą miał powierzchnię ok. 2 arów. Odkryty wieniec zbudowany był z niewielkich kamieni. Obstawa uszkodzona była w części północno-zachodniej. W centrum znajdował się bruk kamienny pod którym odkryto grób popielnicowy z następującym wyposażeniem: 3 brązowe zapinki A.V.96, 2 żelazne zapinki A.V.96, brązowa bransoleta żmijowata i fr. drugiej bransolety z brązu, szpila kościana, przesłik gliniany, fr. stopionego szkła i stopionego srebrnego przedmiotu. Obok wzniesienia odkryto trzy groby popielnicowe kultury wielbarskiej z uboższym wyposażeniem oraz 3 groby skrzynkowe, 2 groby popielnicowe i grób jamowy kultury pomorskiej. Groby popielnicowe i grób jamowy były uszkodzone. Szczególnie interesujący wydaje się grób jamowy, wokół którego odkryto fragmenty niewielkiego wzniesienia kamiennego. Grób ten znajdował się pod warstwą eolicznego piasku, na której zbudowany był wieniec kamienny kultury wielbarskiej.

W drugim wykopie o powierzchni 2,5 ara, w bezpośrednim sąsiedztwie tzw. grobu szamana, odkryto jedynie niewielkie naczynia kultury pomorskiej przykryte talarzem. Wewnątrz naczyń znajdowały się przepalona kość dwuletniego dęstecka. Obiekt oznaczono jako grób popielnicowy. W części południowo-wschodniej omawianego wykopu, co najmniej 15 m od tzw. grobu szamana odkryto trzy groby popielnicowe i grób jamowy kultury wielbarskiej oraz 6 grobów skrzynkowych kultury pomorskiej. Szczególnie interesujący okazał się grób jamowy oznaczony Nr 29, w którego wyposażeniu znajdował się unikatowy skrzynkowy wykonany z masy ceramicznej pokrytej zieloną glazurą oraz brązowa zapinka A.III.45 i fragment drugiej zapinki tego samego typu. Ciekawy okazał się także grób popielnicowy Nr 33 w wyposażeniu którego odkryto złoty wisiorak gruszkowaty, brązową klamarkę szawata, fr. brązowej bransolety żmijowatej, szpilę kościaną, 2 szklane paciorki melonowate, brązową sprzączkę do pasa, brązowe złącze ogniwkowe, przetopione paciorki szklane i przetopiony przedmiot brązowy.

Groby skrzynkowe zawierały od 2 do 9 popielnic. W grobach występowały także przystawki, np. w grobie nr 14 odkryto 4 popielnice i 4 przystawki grobowe. Wśród popielnic dominował popularny typ naczyń o chropowatej powierzchni i gładzonej szyjce. Na uwagę zasługują naczynia z grobu nr 10 o bogatej ornamentyce symbolicznej. Ponadto w badanej części cmentarzyska, pomiędzy grobami odkryto pojedyncze naczynia, skupiska ceramiki i ułamki ceramiki, będące zapewne śladami obrzędów ludności kultury pomorskiej.

Badania będą kontynuowane.